

Meddelelse fra Kommissionen**Retningslinjer for rapportering om katastroferisikostyring, artikel 6, stk. 1, litra d), i afgørelse nr. 1313/2013/EU**

(2019/C 428/07)

Bemærk: Henvisninger til afgørelse nr. 1313/2013/EU (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924) skal forstås som: afgørelse nr. 1313/2013/EU som ændret ved afgørelse (EU) 2019/420 (EUT L 77 I af 20.3.2019, s. 1).

I lyset af artikel 28, stk. 1, litra a), i afgørelse nr. 1313/2013/EU forstås der ved henvisninger til medlemsstater de deltagende stater som defineret i artikel 4, stk. 12, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

Indholdsfortegnelse

	<i>Side</i>
Retningslinjer for rapportering om katastroferisikostyring, artikel 6, stk. 1, litra d), i afgørelse nr. 1313/2013/EU	9
Indledning	9
Formål og anvendelsesområde	9
SKABELON FOR DEN SAMMENFATTENDE RAPPORT OM KATASTROFERISIKOSTYRING	11
Del I. Risikovurdering	11
Del II. Vurdering af risikostyringskapacitet	17
Del III. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser ...	22
TILHØRENDE VEJLEDNING TIL SKABELONEN	25
Del I. Risikovurdering	25
1.1. Indledning	25
1.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 1 til 8 (del I)	26
Del II. Vurdering af risikostyringskapacitet	30
2.1. Indledning	30
2.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 9 til 20 (del II)	30
Del III. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser, og, hvor det er relevant, risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser	32
3.1. Indledning	32
3.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 21 til 24 (del III)	32
BILAG	28
Ikke-udtømmende liste over risici, der er relevante i henhold til EU's lovgivning og/eller politikker	28
Ikke-udtømmende liste over tværgående områder af fælles interesse i EU's lovgivning og/eller politikker	30

Retningslinjer for rapportering om katastroferisikostyring, artikel 6, stk. 1, litra d), i afgørelse nr. 1313/2013/EU**Indledning**

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme ⁽¹⁾, som ændret den 21. marts 2019 ⁽²⁾, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen en sammenfatning af de relevante aspekter af deres risikovurdering og vurdering af deres risikostyringskapacitet med fokus på centrale risici. Medlemsstaterne skal i henhold til afgørelsen endvidere give oplysninger om de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, der er nødvendige for at håndtere centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser ⁽³⁾.

Kommissionen har sammen med medlemsstaterne fået til opgave at udarbejde retningslinjer for fremsendelse af sammenfatningen senest den 22. december 2019 ⁽⁴⁾.

Disse retningslinjer er udformet som en skabelon, der indeholder en liste over alle de vigtigste spørgsmål, der skal behandles i de nationale sammenfatninger, og den ledsagende vejledning til korrekt udfyldelse af skabelonen. Retningslinjerne er ikke bindende og har til formål at hjælpe med at sammenfatte de relevante aspekter af:

1. risikovurderingen med fokus på centrale risici
2. vurderingen af risikostyringskapaciteten med fokus på centrale risici
3. og en beskrivelse af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser.

I sammenfatningen af de relevante elementer i risikovurderingen og vurderingen af risikostyringskapaciteten bør der fokuseres på centrale risici. Det er op til medlemsstaterne at definere centrale risici. Medlemsstaterne opfordres til at fremsende deres sammenfatninger til Kommissionen første gang senest den 31. december 2020. Efterfølgende bør medlemsstaterne fremsende sammenfatninger hvert tredje år, og når der indtræder en væsentlig ændring.

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, er medlemsstaterne ikke forpligtet til at udveksle følsomme oplysninger, som — hvis de udbredes — vil kunne skade deres væsentlige sikkerhedsinteresser.

Disse retningslinjer erstatter Kommissionens meddelelse om retningslinjer for vurdering af risikostyringskapacitet ⁽⁵⁾.

Formål og anvendelsesområde

Retningslinjerne har til formål at lette medlemsstaternes rapportering med henblik på at opfylde målsætningerne i afgørelse nr. 1313/2013/EU, navnlig:

- »at opnå et højt niveau af beskyttelse mod katastrofer ved at forebygge eller reducere deres potentielle virkninger, ved at fremme en forebyggelseskultur samt ved at forbedre samarbejdet mellem civilbeskyttelsestjenesterne og andre relevante tjenester« ⁽⁶⁾
- at forelægge Kommissionen de nødvendige oplysninger, således at den kan opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 5, navnlig:
  - a) træffe foranstaltninger til at forbedre vidensbasen om katastroferisici og til bedre at lette og fremme samarbejdet og udvekslingen af viden, resultaterne af videnskabelig forskning og innovation, bedste praksis og oplysninger, herunder blandt medlemsstater, der har fælles risici
  - b) støtte og fremme medlemsstaternes aktiviteter med hensyn til vurdering og kortlægning af risici gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/420 af 13. marts 2019 (EUT L 77 af 20.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽⁴⁾ Artikel 6, stk. 3, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽⁵⁾ Kommissionens meddelelse, *Retningslinjer for vurdering af risikostyringskapacitet* (EUT C 261 af 8.8.2015, s. 5).

⁽⁶⁾ Artikel 3.1, litra a), i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

- c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en tværsektoriel oversigt over og kortlægning af de naturskabte og menneskeskabte katastroferisici, som Unionen måtte stå over for, ved at følge en sammenhængende tilgang på tværs af forskellige politikområder, som kan tackle eller påvirke katastroforebyggelse og under behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer
  - d) tilskynde til udveksling af god praksis for udarbejdelse af nationale civilbeskyttelsessystemer med henblik på at kunne håndtere konsekvenserne af klimaændringer
  - e) fremme og støtte udarbejdelsen og gennemførelsen af medlemsstaternes risikostyringsaktiviteter gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse
  - f) indsamle og formidle de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, organisere udveksling af erfaringer med vurdering af risikostyringskapaciteten og lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til planlægning af forebyggelse og beredskab, herunder gennem frivillige peerevalueringer
  - g) regelmæssigt og i overensstemmelse med fristerne i artikel 6, litra c), aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 6
  - h) fremme anvendelsen af forskellige EU-midler, der kan støtte bæredygtig katastroforebyggelse og tilskynde medlemsstaterne og regionerne til at udnytte disse finansieringsmuligheder
  - i) fremhæve betydningen af risikoforebyggelse, hjælpe medlemsstaterne med bevidstgørelse af befolkningen, oplysning af offentligheden og uddannelse og støtte medlemsstaternes indsats for at levere offentlige oplysninger om varslingsystemer ved at udarbejde retningslinjer om disse systemer, herunder på et grænseoverskridende niveau
  - j) fremme forebyggelsesforanstaltninger i medlemsstater og tredjelande, jf. artikel 28 gennem udveksling af bedste praksis og fremme adgang til specifik viden og ekspertise i spørgsmål af fælles interesse og
  - k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende forebyggelsesforanstaltninger, som er nødvendige for at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra a)
- at forelægge Kommissionen de nødvendige oplysninger for at fastlægge og støtte prioriteter og foranstaltninger for katastroferisikostyring under forskellige EU-fonde og -instrumenter
- at hjælpe med at formulere beslutninger om, hvordan man prioriterer og fordeler investeringer i forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltninger på et mere oplyst grundlag.

Som krævet i den gældende lovgivning om EU-civilbeskyttelsesmekanismen (artikel 6 i afgørelse nr. 1313/2013/EU) fremlagde medlemsstaterne sammenfatninger af deres nationale risikovurderinger (december 2015 og 2018) og vurderinger af risikostyringskapaciteten (august 2018) for Kommissionen. De modtagne bidrag viste, at disse vurderinger tog udgangspunkt i en bred vifte af forskellige processer og metoder.

Nærværende retningslinjer forenkler og strømliner i væsentlig grad rapporteringsprocessen i henhold til artikel 6. De bygger på erfaringer med praktisk gennemførelse af nationale risikovurderinger og kortlægning af risici for større naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer i medlemsstaterne og på de nationale vurderingsrapporter om risikostyringskapaciteten, der er blevet fremlagt for Kommissionen. De tager endvidere hensyn til Kommissionens tidligere arbejdsdokument om retningslinjer for risikovurdering og -kortlægning til katastrofehåndtering ⁽⁷⁾ og retningslinjerne for vurdering af risikostyringskapacitet ⁽⁸⁾. Her er kravene i henhold til den gældende EU-lovgivning taget i betragtning, men de berører ikke de pågældende forpligtelser ⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene (SEC(2010)1626 final), Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management.

⁽⁸⁾ Kommissionens meddelelse, *Retningslinjer for vurdering af risikostyringskapacitet* (EUT C 261 af 8.8.2015, s. 5).

⁽⁹⁾ Se bilaget om den ikke-udtømmende liste over risici, der er relevante i henhold til EU's lovgivning og/eller politikker, og den ikke-udtømmende liste over tværgående områder af fælles interesse i EU's lovgivning og/eller politikker.

SKABELON FOR DEN SAMMENFATTENDE RAPPORT OM KATASTROFERISIKOSTYRING

Del I. Risikovurdering

1. Risikovurderingsproces

Beskriv, hvordan processen for risikovurdering indgår i de overordnede rammer for katastroferisikostyring. Præciser de lovgivningsmæssige, proceduremæssige og institutionelle aspekter. Forklar, hvorvidt ansvaret for risikovurderingen ligger på nationalt eller et passende subnationalt niveau.

2. Høring af de relevante myndigheder og interessenter

Angiv, hvilke berørte myndigheder og interessenter der er inddraget i risikovurderingsprocessen.
Hvis relevant: Angiv, hvordan de er inddraget, præciser deres roller og ansvarsområder.

3. Identificering af de centrale risici på nationalt og subnationalt niveau

Identificer de centrale risici, der kan have væsentlige negative menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/socialt konsekvenser (herunder på sikkerhedsområdet).

Identificer på baggrund af ovenstående centrale risici:

3.1. alle de centrale risici, der kan have væsentlige negative grænseoverskridende konsekvenser, som stammer fra eller påvirker nabolandet eller -landene

3.2. alle de centrale risici, der er forbundet med en lav sandsynlighed og store konsekvenser.

Hvis relevant:

3.3. Identificer alle de centrale forventede fremtidige risici. Disse risici omfatter eventuelt nye risici ⁽¹⁰⁾, der kan have betydelige negative menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/socialt konsekvenser (herunder sikkerhedsmæssige konsekvenser).

4. Identificering af konsekvenser af klimaændringer

Kortlæg, hvilke af ovenstående centrale risici, der er knyttet direkte til konsekvenser af klimaændringer. Tag højde for den eksisterende nationale og subnationale strategi og/eller handlingsplaner for tilpasning til klimaændringer ⁽¹¹⁾ eller — hvor det er relevant — eventuelle relevante vurderinger af klimarisici og sårbarheder.

5. Risikoanalyse

Beskriv niveauinddelingen af sandsynlighed og konsekvenser i forbindelse med de identificerede centrale risici (i S3), herunder de centrale grænseoverskridende risici og centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser og, hvor det er relevant, fremtidige og/eller nye risici.

Fremlæg resultaterne i en enkelt risikomatrix eller anden visualiseret graf/model, hvis det er relevant.

Hvis relevant: Beskriv de metoder, modeller og teknikker, der anvendes til at vurdere de forskellige risicis eller risikoscenariers sandsynlighed og konsekvenser.

6. Risikokortlægning

Anfør, hvorvidt der er udarbejdet risikokort, der viser den forventede rumlige fordeling af de centrale risici, der blev identificeret i identifikations- og analysefaserne (S3, S4 og S5). I givet fald medtages disse.

⁽¹⁰⁾ Se skabelon (i S3).

⁽¹¹⁾ Se Climate Adapt-webstedet for links til nationale tilpasningsstrategier og -handlingsplaner: <https://climate-adapt.eea.europa.eu/countries-regions/countries>.

7. Overvågning og gennemgang af risikovurdering

Skitser det system, der anvendes til overvågning og gennemgang af risikovurderingen til inddragelse af nye udviklinger.

8. Videreformidling af resultater af risikovurderinger

Beskriv processen for videreformidling af resultaterne af den nationale risikovurdering. Skitser, hvordan resultaterne af risikovurderingen udveksles mellem de politiske beslutningstagere, forskellige offentlige myndigheder med forskellige typer ansvar, forskellige forvaltningsniveauer og andre relevante interessenter. Anfør, om og hvordan offentligheden informeres om resultaterne af risikovurderingen for at gøre opmærksom på risici i det/den pågældende land eller region og/eller sætte offentligheden i stand til at træffe informerede beslutninger med henblik på egen beskyttelse.

Valgfrit: God praksis

Skitser nylig god praksis af relevans for spørgsmål 1 til 8.

Del II. Vurdering af risikostyringskapacitet

9. Lovgivningsmæssig, proceduremæssig og/eller institutionel ramme

Beskriv den gældende ramme for vurderingsprocessen(-erne) for risikostyringskapaciteten. Anfør, om denne/disse er baseret på en retsakt, en strategisk plan, en gennemførelsesplan eller andre proceduremæssige rammer.

Hvis relevant: Anfør, hvor ofte risikostyringskapaciteten er genstand for en vurdering.

Anfør, hvorvidt vurderingen(-erne) af risikostyringskapaciteten anvendes med henblik på beslutningstagning.

10. De kompetente myndigheders roller og ansvarsområder

Beskriv de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder på nationalt eller subnationalt plan (alt efter hvad der er relevant), idet der sondres mellem risikovurdering, -forebyggelse, -beredskab og -indsats, og med fokus på styring af de identificerede centrale risici. Angiv, hvordan den horisontale koordinering (den tværsektorielle tilgang) sikres mellem disse kompetente myndigheder med fokus på styringen af de identificerede centrale risici.

11. De relevante interessenters roller

Anfør, om relevante interessenter informeres om og inddrages i processen(-erne) for katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici. Beskriv i givet fald hvordan.

12. Procedurer og foranstaltninger på nationalt, subnationalt og lokalt niveau

Beskriv de fastlagte procedurer til sikring af et vertikalt samarbejde mellem de nationale, subnationale og lokale myndigheder, der er involveret i katastroferisikostyringsprocessen(-erne) i forbindelse med de identificerede centrale risici.

13. Procedurer og foranstaltninger på grænseoverskridende, interregionalt og internationalt niveau

Beskriv de procedurer, der er indført til sikring af et samarbejde på grænseoverskridende, interregionalt og internationalt niveau inden for katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici. Beskriv de foranstaltninger, der er truffet for at sikre katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici.

Hvis relevant: Anfør, om politikkerne om katastroferisikostyring bliver udarbejdet på en måde, der tager hensyn til internationale forpligtelser, såsom Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030 og målene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

14. Fokus på foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer

Anfør, om der er etableret synergier mellem katastrofeforebyggelse og foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer på nationalt eller subnationalt plan (alt efter hvad der er relevant) i forbindelse med de identificerede centrale risici, der er forbundet med klimaændringer (S4). Beskriv i givet fald hvordan.

15. Fokus på foranstaltninger til beskyttelse af kritisk infrastruktur

Anfør, om der er truffet foranstaltninger til at beskytte kritisk infrastruktur, der anses for at være relevant for videreførelsen af vitale samfundsmæssige funktioner.

16. Finansieringskilde(r)

Anfør, om budgettet giver mulighed for at anvende ressourcer på en fleksibel måde i tilfælde af et akut behov, og i hvilket omfang katastrofefondene fremmer forebyggende foranstaltninger. Beskriv de anvendte finansieringskilder (f.eks. nationale, subnationale, offentlige, private, herunder forsikrings-, EU- og andre internationale kilder) for at træffe prioriterede foranstaltninger inden for katastroferisikostyring ved vurderingen, forebyggelsen, beredskabet og indsatsen knyttet til de identificerede centrale risici.

17. Infrastruktur, aktiver og udstyr

Angiv, hvad der gøres for at sikre, at der er tilstrækkelige aktiver til rådighed til at afbøde konsekvenserne af katastrofer og reagere hurtigt på katastrofer, der er forbundet med de identificerede centrale risici.

18. Fokus på indsamling af og procedurer for data om katastrofetab

Anfør, om der er indført et system til indsamling af data om katastrofetab. Beskriv, hvordan dataene vedrørende de identificerede centrale risici indsamles.

19. Fokus på udstyr til og procedurer for systemer til tidlig varsling

Beskriv de systemer, der er indført til tidlig påvisning af farer og overvågning af de identificerede centrale risici. Anfør, om systemet omfatter prognosemetoder.

20. Risikoinformation og -formidling for at øge offentlighedens bevidsthed

Angiv, hvordan offentligheden oplyses om, hvad der skal gøres for at imødegå risici. Anfør eksempelvis, hvorvidt der er iværksat en strategi til at informere offentligheden og øge bevidstheden. Anfør, om og hvordan målgrupperne inddrages i definitionen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltningerne og i gennemførelsen af risikoinformations- og -formidlingsaktiviteterne.

Valgfrit: God praksis

Skitser nylig god praksis af relevans for spørgsmål 9 til 20.

Del III. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og efter omstændighederne risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser

21. Centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser

Anfør de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser.

Udfyld nedenstående felt for hvert af de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser:

22. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

22.1. Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede forebyggelsesforanstaltninger.
22.2. Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede beredskabsforanstaltninger.
Såfremt der i henhold til EU-lovgivningen eller -politikkerne allerede bliver stillet krav om rapportering af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af denne risiko, henvises der blot til de pågældende rapporter, der allerede er sendt til Kommissionen.

Hvis relevant:

23. Risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser

Anfør eventuelle risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser.

Udfyld nedenstående felt for alle risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser:

24. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

24.1. Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede forebyggelsesforanstaltninger.
24.2. Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede beredskabsforanstaltninger.
Såfremt der i henhold til EU-lovgivningen eller -politikkerne allerede bliver stillet krav om rapportering af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af denne risiko, henvises der blot til de pågældende rapporter, der allerede er sendt til Kommissionen.

TILHØRENDE VEJLEDNING TIL SKABELONEN

Del I. Risikovurdering

1.1. Indledning

Formålet med risikovurderingen er at levere input til beslutningsprocessen og planlægningen af katastroferisikostyringen samt -kapaciteten for politiske beslutningstagere og relevante interessenter, herunder fra den private sektor, at oplyse offentligheden om risici og at overvåge og gennemgå risici og sårbarheder. Vurderingen danner således grundlag for planlægningen af katastroferisikostyringen og gennemførelsen af foranstaltningerne forbundet hermed. Kommissionen udarbejdede i den henseende allerede i 2010 retningslinjer for risikovurdering og -kortlægning til katastrofehåndtering⁽¹²⁾ og udgiver regelmæssigt en oversigt over risici forbundet med natur- og menneskeskabte katastrofer, som EU kan blive udsat for⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, *Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management* (SEC(2010)1626 final).

⁽¹³⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene *Overview of natural and man-made disaster risks the European Union may face* (SWD (2017) 176).

Katastroferisikopolitikkerne på europæisk plan behandler forskellige emner, herunder naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer såsom: skovbrande, sundhedstrusler, pandemier, industrielle risici, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare (CBRN) trusler, sikkerhed (cyber, terrorisme) og andet. Derudover er andre politikker også relevante for katastroferisikostyringen, herunder klimaændrings- og miljøpolitikkerne.

I henhold til artikel 4, stk. 7, i afgørelse nr. 1313/2013/EU er en risikovurdering »den overordnede tværsektorielle proces, hvor risici identificeres, analyseres og vurderes på nationalt eller på et relevant subnationalt niveau«. Risikoevalueringen⁽¹⁴⁾ er en vigtig del af risikovurderingen til støtte for afgørelser, og evalueringen klarlægger, hvor der er behov for yderligere tiltag. Der gælder dog ikke et krav om rapportering af resultaterne af risikoevalueringen i forbindelse med disse retningslinjer i betragtning af denne fases politiske karakter. Hvis risikovurderingen allerede omfatter en evaluering af risiciene, kan denne forelægges for Kommissionen.

1.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 1 til 8 (del I)

S1. Risikovurderingsproces

Beskriv, hvordan processen for risikovurdering indgår i de overordnede rammer for katastroferisikostyring. Præciser de lovgivningsmæssige, proceduremæssige og institutionelle aspekter. Forklar, hvorvidt ansvaret for risikovurderingen ligger på nationalt og/eller et passende subnationalt niveau.

Anfør, hvorvidt det i henhold til lovgivningen eller andre proceduremæssige eller institutionelle krav (f.eks. et bestemt politikdokument) er påkrævet at gennemføre en national eller relevant subnational risikovurdering. Oplys navnet på den koordinerende myndighed, der er ansvarlig for at lede den nationale risikovurderingsproces.

Den lovgivningsmæssige/politiske ramme kan støtte landenes politiske beslutningstagere i forbindelse med oprettelsen af effektive mekanismer, der inddrager flere instanser, for at koordinere samarbejdet på nationalt plan om håndtering af identificerede risici. Rammen styrker endvidere samarbejdet mellem nationale agenturer/myndigheder for at forbedre et lands evne til at reagere på nye risici.

På grundlag af EU's analyse af de nationale rapporter om risikostyringskapaciteten, der blev sendt til Kommissionen i 2018, har de fleste medlemsstater anerkendt, at det er vigtigt at basere risikovurderingsprocessen på en lovgivningsmæssig eller proceduremæssig ramme. Nogle lande råder dog over særskilte lovgivningsmæssige rammer for forskellige risici, der eksempelvis bundes i forskellige EU-lovkrav⁽¹⁵⁾.

S2. Høring af de relevante myndigheder og interessenter

Angiv, hvilke berørte myndigheder og interessenter der er inddraget i risikovurderingsprocessen.

Hvis relevant: Angiv, hvordan de er inddraget, præciser deres roller og ansvarsområder.

Det er vigtigt at inddrage en række relevante interessenter i udarbejdelsen af en risikovurdering. Herved tilskyndes de til at bidrage til katastroferisikostyringsprocessen. Relevante myndigheder og interessenter kan omfatte nationale og regionale myndigheder, herunder dem, der ikke bidrager direkte til vurderingsprocessen, f.eks. akademiske organisationer, forskningsorganisationer og den private sektor.

S3. Identificering af de centrale risici på nationalt og subnationalt niveau

Identificer de centrale risici⁽¹⁶⁾, der kan have væsentlige negative menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/sociale konsekvenser (herunder på sikkerhedsområdet).

Identificer de centrale risici på nationalt og subnationalt niveau.

Hvis relevant: Angiv, hvilke metoder/datakilder der blev anvendt til at identificere de centrale risici på nationalt og/eller relevant subnationalt niveau. Anfør, hvor det er relevant, om identificeringen af en risiko var baseret på et eller flere forskellige scenarier i forbindelse med hovedbegivenheden eller på en overordnet sandsynlighedsbaseret analyse på nationalt plan. Anfør, hvor det er relevant, om der blev anvendt en multirisikometode i forbindelse med opstillingen af modeller for scenarier/risici og risikoidentificering af eksisterende centrale risici (dvs. hvilke kaskadevirkninger af katastrofer der blev overvejet).

⁽¹⁴⁾ En risikoevaluering er en proces, hvor resultaterne af risikoanalysen sammenholdes med risikokriterierne for at fastslå, om risikoen og/eller dens omfang er acceptabel. Risikokriterierne bruges som referencepunkt i forbindelse med evalueringen af en risikos betydning. De kan omfatte tilknyttede omkostninger og fordele, retlige krav, socioøkonomiske og miljømæssige faktorer, bekymringer og interessenter.

⁽¹⁵⁾ EU fastsætter specifikke lovgivningsmæssige krav på visse områder, f.eks. EU's oversvømmelsesdirektiv (direktiv 2007/60/EF), EU's vandrammedirektiv (direktiv 2000/60/EF), EU's Seveso III-direktiv (direktiv 2012/18/EU), EU's direktiv om kritisk infrastruktur (direktiv 2008/114/EF).

⁽¹⁶⁾ Medlemsstaterne anmodes om at definere deres egne eksisterende centrale risici på nationalt eller subnationalt plan.

Risikoidentificering består i at finde, anerkende og beskrive risici, eventuelt på grundlag af sandsynlighed. Det er en screening, der udgør et indledende skridt i retning af den efterfølgende risikoanalysefase. Risikoidentificeringen bør så vidt muligt baseres på kvantitative (historiske og nylige statistiske) data. Det vil dog være hensigtsmæssigt at opstille scenarier og modelprognoser med henblik på også at identificere fremtidige risici. Der bør ideelt set findes alternative løsninger til håndtering af risici, som er vanskelige at måle, eller hvor oplysningerne vedrørende risikoen eventuelt er klassificerede. Undertiden er det på dette tidspunkt kun risiciene, der identificeres. Det betyder, at der skal identificeres typer af hændelser, der kan indtræffe i et givet område inden for en given tidsramme. I risikoidentificeringsfasen kigges der dog typisk allerede på konsekvenserne (de potentielle konsekvenser) af farerne eller risiciene. Dataene om konsekvenserne kan indsamles på en kvalitativ måde (f.eks. ved hjælp af ekspertudtalelser, efterretningsinformation, teknikker til induktivt ræsonnement og andet).

Forskellige risici kræver forskellige analyser. Det er generelt lettere at vurdere **sandsynligheden** for naturlige farer i betragtning af deres tidligere fortilfælde. Sandsynligheden kan vurderes kvalitativt (meget høj, høj, middel, lav, meget lav sandsynlighed) eller kvantitativt (tilbagevendelsesperioden, sandsynligheden for forekomst i løbet af et år, fem år, 100 år osv.). For visse risici er det ikke muligt at fastslå sandsynligheden for en hændelse, og der bør i givet fald søges alternative vurderinger. Sandsynligheden for, at en hændelse eller risiko indtræffer, bør så vidt muligt vurderes på grundlag af den historiske hyppighed af hændelser af samme omfang og på grundlag af de tilgængelige statistiske data, der er relevante for en analyse af de vigtigste drivkræfter, som kan bidrage til at identificere stadig hurtigere tendenser, f.eks. i forbindelse med klimaændringer. Geologiske data kan eksempelvis bidrage til at udvide undersøgelsestidsrammen for visse risici (f.eks. vulkaner, jordskælv og tsunamier).

Konsekvensernes niveau bør også vurderes kvalitativt og kvantitativt ⁽¹⁷⁾. Analysen af konsekvenserne bør i videst muligt omfang bygge på empirisk dokumentation og erfaringer fra tidligere katastrofedata eller etablerede kvantitative konsekvensmodeller. Hvor det er muligt, bør konsekvenserne af de enkelte risici eller farer vurderes i forhold til væsentlige negative konsekvenser inden for fire kategorier: menneskelige konsekvenser, økonomiske konsekvenser, miljømæssige konsekvenser, politiske/socialt konsekvenser (herunder sikkerhedsmæssige konsekvenser). De forskellige konsekvenskategorier og -kriterier kan sammenfattes som følger:

- *menneskelige konsekvenser*, hvor der tages hensyn til dødsfald, forsvundne personer, sårede og syge personer samt personer, der skal evakueres, eller som ikke længere har adgang til basale tjenester. Kriterierne er typisk kvantitative
- *økonomiske konsekvenser*, hvor der tages hensyn til finansielle og materielle tab samt økonomiske tab i forskellige økonomiske sektorer. Kriterierne er typisk kvantitative. Om muligt bør de indirekte økonomiske tab anslås
- *miljømæssige konsekvenser*, hvor der tages hensyn til konsekvenser for naturressourcer, beskyttede områder og levesteder (skove, biodiversitet på jorden, akvatiske økosystemer, marine økosystemer osv.), naturlige miljøer og bymiljøer. Konsekvenser for kulturarv kan medtages i denne kategori ⁽¹⁸⁾. Kriterierne er typisk kvalitative, men kan også være kvantitative baseret på omkostningerne forbundet med tab eller genvinding eller vurderet kvalitativt ud fra skadens omfang eller den tid, det tager at genoprette den oprindelige tilstand
- *politiske/socialt konsekvenser (herunder sikkerhed)*, hvor der tages hensyn til forstyrrelser af dagligdagen/brugen af livsvigtige faciliteter (energi, sundhed, uddannelse osv.), vand- og fødevarerikkerhed, social uro, trusler mod social sikkerhed og kapaciteten til at styre og kontrollere landet. Undertiden omfatter denne kategori psykologiske konsekvenser. Kriterierne er typisk kvalitative.

Inden for hver konsekvenskategori (menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/socialt) bør den relative betydning af de enkelte konsekvenser klassificeres ved hjælp af et enkelt sæt kriterier til beregning af den relative konsekvens, der gælder for forskellige risici eller risikoscenarier. De menneskelige konsekvenser bør måles i forhold til antallet af berørte personer, mens de økonomiske konsekvenser bør måles i den nationale valuta. De miljømæssige konsekvenser bør så vidt muligt kvantificeres økonomisk, men kan også klassificeres ikke-kvantitativt, f.eks. som 1) begrænsede/ubetydelige, 2) mindre/uvæsentlige, 3) moderate/alvorlige, 4) væsentlige/meget alvorlige, 5) katastrofale/ødelæggende. De politiske/socialt konsekvenser (herunder de sikkerhedsmæssige konsekvenser) kan også måles på en tilsvarende kvalitativ måde. Den kvantitative analyse kan fastlægge konsekvensernes niveau (meget lavt, lavt, moderat, højt eller meget højt) numerisk.

Hvor det er muligt, bør vurderingen af konsekvenserne afstemmes efter målene, målsætningerne og rapporteringsretningslinjerne i Sendairammen for katastroforebyggelse (Sendairammen) ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁷⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management (SEC(2010) 1626 final).

⁽¹⁸⁾ I betragtning af at der er forskellige metodiske tilgange, anerkendes det, at konsekvenser for kulturarven kan klassificeres som økonomiske konsekvenser (ved en kvantitativ vurdering) eller som miljøkonsekvenser (ved en kvalitativ vurdering). Medlemsstaterne bør, hvor det er relevant, angive, hvordan konsekvenser for kulturarven er blevet klassificeret.

⁽¹⁹⁾ UNDRR, *Technical guidance for monitoring and reporting on progress in achieving the global targets of the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction*. <https://www.preventionweb.net/publications/view/54970>

Disse fire konsekvenskategorier kan tages i betragtning på kort og mellemlang sigt. Der kan endvidere være tale om stærke afhængighedsforhold under visse omstændigheder, f.eks. antallet af dræbte og kvæstede efter sammenstyrtende bygninger som følge af jordskælv. De fire konsekvenskategorier kan i givet fald tages i betragtning ved vurderingen af konsekvenserne af alle de analyserede hændelser eller risici, herunder de centrale risici, der er identificeret i S3, som også omfatter centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser, risici med en lav sandsynlighed og store konsekvenser og, hvor det er relevant, fremtidige og nye centrale risici. De fire kategorier kan også anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af risikoscenarier og multirisikovurderinger (som beskrevet nedenfor) i forbindelse med risikoidentificeringen og risikoanalysen.

Der kan anvendes flere metoder og teknikker til at identificere centrale risici ⁽²⁰⁾. Disse kan omfatte risikokriterier, evidensbaserede metoder, gennemgange af geologiske, historiske og statistiske data, tjeklister, efterretningsinformation, systematiske holdtilgange (hvor et hold af eksperter følger en systematisk procedure for at identificere risici ved hjælp af et struktureret sæt forespørgsler eller spørgsmål) og teknikker til induktivt ræsonnement. Der findes teknikker, der gør risikoidentificeringsprocessen mere omfattende ⁽²¹⁾.

Det kan være hensigtsmæssigt med **analyser af risikoscenarier** til at identificere potentielle centrale risici, hvor det er relevant, herunder fremtidige og/eller nye centrale risici, centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser. Disse analyser kan også bruges til at formidle, hvordan der kan fås et billede af fremtidige usikkerheder og faktorer, der påvirker de beslutninger, der skal træffes i dag.

I de nationale risikoanalyser kan det tilstræbes at tage hensyn til ikke alene analyser af modeller/scenarier med en enkelt risiko (hvis de er opstillet i risikoidentificeringsfasen), men også visse multirisikoscenarier eller -modeller.

En multirisikotilgang indebærer et multifare- og multisårbarhedsperspektiv. En multirisikovurdering omfatter eventuelle amplifikationer og kaskadevirkninger som følge af interaktionen med andre risici. Med andre ord kan en risiko øges på grund af en anden risiko, eller fordi en anden type hændelse har ændret systemets sårbarhed eller eksponering væsentligt. Et multisårbarhedsperspektiv henviser til de forskellige sårbare mål, der eksponeres for risici, herunder befolkningen, transportsystemer og infrastruktur, bygninger og kulturarv. Disse potentielle mål er forbundet med forskellige former for sårbarhed over for de forskellige farer og kræver forskellige typer kapacitet til at forebygge og håndtere farerne.

I en analyse af multirisikoscenarier tages der normalt hensyn til følgende elementer:

- identificering af mulige multirisikoscenarier med udgangspunkt i en specifik hændelse og undersøgelse af muligheden for, at andre risici eller hændelser kan blive udløst
- eksponerings- og sårbarhedsanalyse af hver enkelt risiko inden for de forskellige dele af scenarierne samt den indbyrdes afhængighed mellem farer og sårbarheder
- risikovurdering for hver negativ hændelse og for multirisikoscenarier. Der kan anvendes softwareværktøjer såsom et system til støtte for beslutningsprocesser (Decision Support System, DSS) til kortlægning af multirisikoscenarier med henblik på at visualisere, informere om og iværksætte scenarier.

Disse retningslinjer har ikke til formål at fremme en særlig metode til behandling af multirisikoscenarier eller -modeller. De fremhæver derimod nogle eksempler på god praksis, der er beskrevet i litteraturen, herunder NaTech-ulykker med jordskælv, lynnedslag og oversvømmelser.

S3.1. Identificering af centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser

Alle centrale risici, der kan have væsentlige negative grænseoverskridende konsekvenser, som stammer fra eller påvirker nabolandet eller -landene.

Angiv, **hvor det er relevant**, om der er anvendt en multirisikotilgang ved opstillingen af scenariet og identificeringen af centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser. Anfør eksempelvis, om der er taget hensyn til kaskadevirkningerne af katastrofer.

Ved identificeringen af de centrale risici med en potentiel grænseoverskridende konsekvens og vurderingen af deres respektive konsekvenser kan følgende tages i betragtning: i) konsekvenser som følge af risici, der er opstået i et naboland eller nabolande, ii) konsekvenser, som har følger for et eller flere nabolande, iii) konsekvenser, som påvirker to eller flere lande på samme tid. Når vi ser på konsekvenserne for et eller flere nabolande, er det ikke hensigten at vurdere de potentielle konsekvenser kvalitativt eller kvantitativt, men snarere at vurdere, om der kan forekomme negative konsekvenser (f.eks. en askesky fra en vulkan, der påvirker nabolandenes luftrum).

⁽²⁰⁾ Bilag 3 til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Risk Assessment and Mapping Guidelines for Disaster Management (SEC(2010)1626 final).

⁽²¹⁾ Det Fælles Forskningscenters rapport om anbefalinger til national risikovurdering (*Recommendations for National Risk Assessment for Disaster Risk Management in EU*) https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC114650/jrc114650_nrarecommendations_updatedfinal_online1.pdf.

S3.2. Identificering af centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser

Alle centrale risici med en lav sandsynlighed, men store konsekvenser.

Angiv, **hvor det er relevant**, om der er taget hensyn til en multirisikotilgang ved opstillingen af scenariet og risikoidentificeringen af de centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser. Anfør eksempelvis, om der er taget hensyn til kaskadevirkningerne af katastrofer.

Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte kriterierne for at definere de centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser i deres nationale eller subnationale kontekst. En risiko med lav sandsynlighed og store konsekvenser kan ikke nødvendigvis betragtes som en central risiko, hvis det er meget usandsynligt, at hændelsen indtræffer. Det afhænger derfor af medlemsstaternes definitioner af »centrale risici«, om der er risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser blandt de centrale risici.

S3.3. Identificering af fremtidige og/eller nye centrale risici

Angiv, **hvor det er relevant**, alle de centrale risici, der forventes i fremtiden Disse risici omfatter eventuelt nye risici, der kan have betydelige negative menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/socialt konsekvenser (herunder sikkerhedsmæssige konsekvenser).

En identificering af de fremtidige centrale risici, herunder nye risici, kan bidrage til at forbedre håndteringen af fremtidige risici gennem passende forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. I forbindelse med fremtidige og nye risici relateret til klimaændringer bør der i risikovurderingen om nødvendigt tages hensyn til klimaændringsprognoser og -scenarier baseret på rapporter fra Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) eller på andre validerede videnskabelige kilder. Nationale klimarisiko- og sårbarhedsvurderinger fungerer i givet fald som relevante prognoser for klimafarer og -risici. De fremtidige og nye risici relateret til klimaændringer bør matche de risici, der er anført i den nationale tilpasningsstrategi og/eller -plan samt klimarisiko- og sårbarhedsvurderingerne, hvis der er blevet udført sådanne vurderinger.

I Kommissionens publikation »Science for Environmental Policy« (videnskab for miljøpolitik) identificeres nye risici ⁽²²⁾ som risici, der kan være:

- nye risici
  - vanskelige at vurdere i forhold til sandsynligheden for skade (med traditionelle tilgange til risikovurdering og -styring)
  - vanskelige at forudse, dvs. at det er vanskeligt at vurdere sandsynligheden for, at en bestemt konsekvens opstår på et bestemt tidspunkt/sted/under en bestemt betingelse
  - risici som følge af en nyligt identificeret fare, som kan være forbundet med en betydelig eksponering, eller som skyldes en uventet ny eller øget betydelig eksponering og/eller risiko for en kendt fare
  - nye eller velkendte risici, der opstår under nye eller ukendte betingelser.

Definitioner af nye risici omfatter også begrebet nyligt skabte risici, nyligt identificerede/observerede risici, øget risiko eller en risiko, der bliver almindeligt kendt eller etableret.

Hvis relevant: Beskriv de metoder, modeller og teknikker, der anvendes til at identificere og vurdere fremtidige risici og/eller nye risici og deres potentielle konsekvenser, under hensyntagen til risikoscenarier og -prognoser relateret til klimaændringer, den nationale tilpasningsstrategi og/eller -plan ⁽²³⁾ samt klimarisiko- og sårbarhedsvurderinger, hvis der er blevet udført sådanne vurderinger. De anvendte fremtidige klimascenarier og deres prognoser kan være kortsigtede (2030), have et mellemlangt sigte (2050) og være langsigtede (2100), hvor det er relevant.

En multirisikomodeltilgang kan overvejes for at tage højde for den dynamiske karakter af og de forskellige vekselvirkninger mellem de risikorelaterede processer, der følger af både klimaændringer og sociale, økonomiske, miljømæssige og demografiske parametre. Opstillingen af scenarier bruges også til at identificere fremtidige og/eller nye risici. Dette er ikke begrænset blot til at vurdere de fremtidige konsekvenser af klimaændringerne.

⁽²²⁾ Science for Environment Policy (2016) Identifying emerging risks for environmental policies. Future Brief 13. Kommissionen, Generaldirektoratet for Miljø, <http://ec.europa.eu/science-environment-policy>.

⁽²³⁾ Se Climate Adapt-webstedet for nationale tilpasningsstrategier og -planer: <https://climate-adapt.eea.europa.eu/countries-regions/countries/>

Angiv, **hvor det er relevant**, om der er anvendt en multirisikometode i forbindelse med opstillingen af scenarier og identificeringen af de risici, der er forbundet med fremtidige og nye centrale risici. Anfør endvidere, om der er taget hensyn til kaskadevirkningerne af katastrofer.

S4. Identificering af klimaændringernes konsekvenser

Kortlæg, hvilke af ovenstående centrale risici, der er knyttet direkte til konsekvenserne af klimaændringer. Tag højde for den eksisterende nationale og subnationale strategi og/eller plan ⁽²⁴⁾ for tilpasning til klimaændringer eller — hvor det er relevant — eventuelle relevante vurderinger af klimarisici og sårbarheder.

Dette spørgsmål kan kombineres med identificeringen af fremtidige og/eller nye centrale risici (S3.3), hvis det er relevant.

Hvis relevant: Angiv, hvilke metoder og datakilder der blev anvendt til at identificere de eksisterende centrale risici, der er eller kan blive påvirket af klimaændringer.

S5. Risikoanalyse

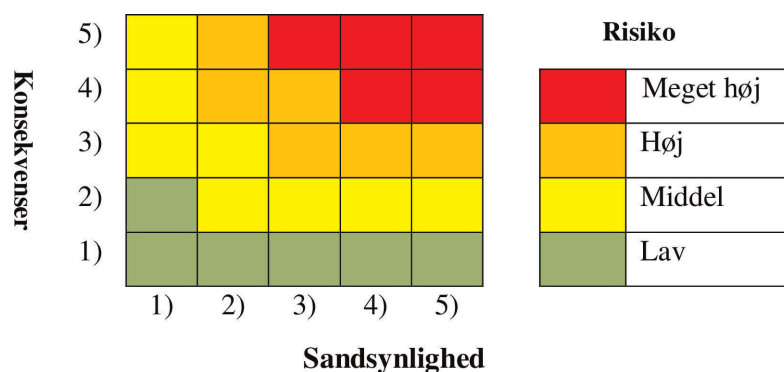
Beskriv niveauinddelingen af sandsynlighed og konsekvenser i forbindelse med de identificerede centrale risici (i S3), herunder de centrale grænseoverskridende risici og centrale risici med en lav sandsynlighed og store konsekvenser og, hvor det er relevant, fremtidige og/eller nye risici.

Fremlæg resultaterne i en enkelt risikomatrix eller anden visualiseret graf/model, hvis det er relevant.

Hvis relevant: Beskriv de metoder, modeller og teknikker, der anvendes til at vurdere de forskellige risici eller risikoscenariers sandsynlighed og konsekvenser.

Når der identificeres risici, måles sandsynligheden for, at de opstår, og alvoren af deres potentielle konsekvenser ved hjælp af en række kategorier for måling af risikofaktorerne (målingen bør ideelt set være kvantitativ). De konsekvenskategorier, der kan tages i betragtning, er de menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/socialt (herunder sikkerhedsmæssige) som beskrevet i S3. Dette beskrives ofte ud fra »sandsynligheden« for og »konsekvenserne« af et scenarie eller en risikos forekomst. Resultaterne præsenteres typisk i en risikomatrix eller i sandsynlighedsoversigter.

En **risikomatrix** knytter sandsynlighedsdimensionen sammen med konsekvenserne og er en grafisk gengivelse af forskellige risici, således at de kan sammenlignes. En sådan matrix viser de mange identificerede risici, hvilket gør en sammenligning lettere. Risikomatrixer kan anvendes i alle faser af risikovurderingerne (i forbindelse med nuværende, fremtidige og/eller nye risici, risici med grænseoverskridende konsekvenser og centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser). Den anvendte målestok for sandsynlighed og konsekvenser er almindeligvis opdelt i fem niveauer (figur 1). Dette kan dog variere. Farverne i matricen kan også bruges forskelligt, afhængigt af et lands individuelle risikopfattelse.

⁽²⁴⁾ Se Climate Adapt-webstedet for nationale tilpasningsstrategier og -planer: [https://climate-adapt.eea.europa.eu/countries-regions/countries/](https://climate-adapt.eea.europa.eu/countries-regions/countries)

Figur 1: Risikomatrice (symmetrisk, 5 × 5)

En række medlemsstater anvender risikomatricen. De kan overveje at udarbejde forskellige risikomatricer for menneskelige, økonomiske, miljømæssige og politiske/sociale konsekvenser (herunder sikkerhedsmæssige konsekvenser), da disse kategorier måles på forskellig vis og ellers ville være vanskelige at sammenligne, især hvis nogle vurderes kvantitativt og andre kvalitativt. For at gøre det lettere at få et mere omfattende overblik på EU-plan bør medlemsstaterne anvende en 5x5-risikomatrice, om muligt med niveauinddeling af konsekvenser og sandsynlighed. Medlemsstaterne opfordres til så vidt muligt at angive kvantitative intervaller til hvert af tallene fra 1 til 5.

I forbindelse med risikoanalysen skal der tages hensyn til den **usikkerhed, der er forbundet med at analysere risici**, og data- og modelusikkerheden. En sårbarhedsanalyse omfatter en vurdering af størrelsen og betydningen af risicienes omfang for ændringer i de enkelte inputparametre.

Hvis en risiko sandsynligvis får betydelige og uoprettelige konsekvenser, men sandsynligheden ikke kan vurderes præcist, kan det i henhold til **forsigtighedsprincippet** være berettiget, at den medtages i risikoanalysen. Dette gælder især risici for miljøet og sundheden (menneske-, dyre- og plantesygdomme). Forsigtighedsprincippet kan anvendes som et første skridt på vejen mod risikostyring. Det kan være nødvendigt at træffe midlertidige afgørelser på grundlag af kvalitative eller inkonklusive beviser. I de tilfælde hvor forsigtighedsprincippet bliver anvendt, bør der gøres en yderligere indsats for at forbedre evidensgrundlaget.

S6. Risikokortlægning

Anfør, hvorvidt der er udarbejdet risikokort, der viser den forventede rumlige fordeling af de centrale risici, der blev identificeret i identifikations- og analysefasen (S3, S4 og S5). I givet fald medtages disse.

Fordelingen af risici varierer fra land til land på grund af forskellige risikohændelser, befolkningens og aktivernes eksponering og den ulige sårbarhed. Risikokort er et nyttigt redskab til at identificere de områder, der er mest udsatte i landet. Der kan udarbejdes forskellige typer kort afhængigt af behovet på nationalt eller subnationalt plan: simple kort over de centrale risici, herunder centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser centrale risici, der er forbundet med en lav sandsynlighed og store konsekvenser og i givet fald fremtidige og/eller nye risici. Desuden kan der produceres tabskort for at påvise, hvor de potentielle tab forbundet med en given risiko potentielt er højere på grund af fordelingen af eksponering og sårbarhed osv.

De forskellige centrale risici bør ideelt set præsenteres i særskilte kort eller tematiske risikokort (f.eks. kategoriseret efter centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser, fremtidige og/eller nye risici og centrale risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser). Om muligt kan de vise den geografiske fordeling af sårbarhed og eksponering for skader markeret som en meget høj, høj, middel, lav og meget lav risiko.

Disse risikokort kan vise den geografiske fordeling af alle relevante aspekter, der kræver beskyttelse på nationalt eller regionalt plan, såsom: befolkning, vital infrastruktur såsom vand, elektricitet, gas- og olieproduktion, transport og distribution, telekommunikation, landbrug, finansiel og sikkerhedsvirksomhed, sygehuse, skoler, miljøbeskyttelsesområder og levesteder (Natura 2000-områder, beskyttede havområder, nationalparker, skove, biodiversitet til søs og på land, vandområder), kulturarv (arkæologiske steder, monumenter, parker osv.) og andre vigtige økonomiske aktiviteter (fabrikker, energifaciliteter, landbrugsproduktion, husdyrhold, turistområder og virksomheder) osv.

Der kan bruges geografiske informationssystemer (GIS) eller webplatforme til samling af disse oplysninger. Angiv de pågældende links, hvis ovenstående er indført.

S7. Overvågning og gennemgang af risikovurdering

Skitsér det system, der anvendes til overvågning og gennemgang af risikovurderingen til inddragelse af nye udviklinger.

Regelmæssig overvågning og gennemgang bør indgå som en del af katastroferisikostyringsprocessen med henblik på at kontrollere, at:

- antagelserne om risici forbliver gyldige (herunder inputdata)
- de antagelser, der ligger til grund for risikovurderingen, herunder den eksterne og den interne kontekst, forbliver gyldige
- de forventede resultater opnås
- resultaterne af risikovurderingen er i overensstemmelse med de faktiske erfaringer
- risikovurderingsteknikkerne anvendes korrekt
- inødegåelsen af risici (gennemførelse af risikoforebyggelses- og -beredskabsforanstaltninger) er effektiv.

S8. Formidling af risikovurderingens resultater

Beskriv processen for videreformidling af resultaterne af den nationale risikovurdering. Skitser, hvordan resultaterne af risikovurderingen udveksles mellem de politiske beslutningstagere, forskellige offentlige myndigheder med forskellige typer ansvar, forskellige forvaltningsniveauer og andre relevante interessenter. Anfør, om og hvordan offentligheden informeres om resultaterne af risikovurderingen for at gøre den opmærksom på risici i det/den pågældende land eller region og/eller sætte den i stand til at træffe informerede beslutninger med henblik på egen beskyttelse.

En korrekt formidling af resultater gør det muligt at anvende risikovurderinger i forbindelse med beslutningstagning. Det ultimative mål med at formidle risici er at sætte udsatte personer i stand til at træffe informerede beslutninger for at beskytte sig selv og øge deres risikobevisthed. Risikoformidlingen indebærer også en udveksling af information, råd og udtalelser mellem eksperter og personer, der står over for trusler mod deres sundhed og/eller deres økonomiske eller sociale velfærd. Ikke-offentlige aktører er også afhængige af nøjagtige risikovurderinger. Den kemiske industri har eksempelvis brug for hyppige oplysninger om teknologiske risici. Dertil kommer, at gennemførelsen af princippet om retten til information, som i dag er forankret i mange nationale og internationale love og bestemmelser, har betydet, at mange vurderingsprocedurer i dag omfatter offentlig deltagelse. Denne udvikling har betydet, at der er behov for en systematisk tilgang til risikoformidling i forbindelse med gennemførelsen af offentlige politikker.

Del II. Vurdering af risikostyringskapacitet

2.1. Indledning

Artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1313/2013/EU lyder som følger: »Med henblik på at fremme en effektiv og sammenhængende tilgang til katastroforebyggelse og -beredskab ved at udveksle ikkefølsomme oplysninger [...] og at fremme udveksling af bedste praksis inden for EU-mekanismen skal medlemsstaterne: (...) b) videreudvikle vurderingen af risikostyringskapacitet på nationalt eller relevant subnationalt niveau«.

Medlemsstaterne opfordres til på baggrund af deres tekniske, finansielle og administrative kapacitet at vurdere deres kapacitet til at foretage passende risikovurderinger og risikostyringsplanlægning og gennemføre forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger.

Disse retningslinjer fastlægger en struktur for en sammenfatning af hvert lands vurdering af risikostyringskapaciteten. Den foreslåede struktur er ikke udtømmende og vil skulle tilpasses til behovene i de enkelte medlemsstater. Opgaven bør anses som værende et fælles udgangspunkt til fremme af en fælles forståelse af de aspekter, som en vurdering af den nationale risikostyringskapacitet bør omfatte. Sammenfatningens fokus bør ligge på de centrale risici, der er fastlagt i del I.

2.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 9 til 20 (del II)

S9. Lovgivningsmæssig, proceduremæssig og/eller institutionel ramme

Beskriv den gældende ramme for vurderingsprocessen(-erne) for risikostyringskapaciteten. Anfør, om denne/disse er baseret på en retsakt, en strategisk plan, en gennemførelsesplan eller andre proceduremæssige rammer.

Hvis relevant: Anfør, hvor ofte risikostyringskapaciteten vurderes, og hvorvidt vurderingen(-erne) af risikostyringskapaciteten anvendes med henblik på beslutningstagning.

Formålet med dette spørgsmål er at præcisere den lovgivningsmæssige, proceduremæssige og/eller institutionelle ramme på nationalt eller subnationalt plan (alt efter hvad der er relevant), der formaliserer processen(-erne) for vurdering af risikostyringskapaciteten med henblik på forebyggelse, beredskab og indsats. Hvis den gældende lovgivningsmæssige ramme er den samme som den, der er beskrevet som svar på S1, kan der henvises til svarene under S1. Hvis svaret afviger fra svaret på S1, opfordres medlemsstaterne til at angive, om processen(-erne) for vurdering af risikostyringskapaciteten har et retsgrundlag, eller om den/de er baseret på en strategisk plan, en gennemførelsesplan eller andre lovgivningsmæssige eller proceduremæssige rammer, og om den/de er baseret på eller er et resultat af risikovurderingen.

Hvis relevant: Angiv eventuelle forventede planer om oprettelse af den lovgivningsmæssige ramme. Anfør, hvor ofte der gennemføres en vurdering af risikostyringskapaciteten på nationalt plan eller — hvis det er relevant — på subnationalt niveau, og/eller angiv, hvorvidt denne eller disse vurderinger anvendes til beslutningsformål. Angiv eksempelvis, om den indgår i processen for risikostyringsplanlægning og/eller gennemførelsen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, og om den anvendes til at hjælpe med at forstå sårbarheder som led i risikovurderingen.

S10. De kompetente myndigheders roller og ansvarsområder

Beskriv de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder på nationalt eller subnationalt plan (alt efter hvad der er relevant), idet der sondres mellem risikovurdering, -forebyggelse, -beredskab og -indsats, og med fokus på styring af de identificerede centrale risici.

Angiv, hvordan den horisontale koordinering (den tværsektorielle tilgang) sikres mellem disse kompetente myndigheder med fokus på styringen af de identificerede centrale risici.

De kompetente myndigheders og organers forvaltningskapacitet og roller/ansvarsområder bør i forbindelse med de identificerede centrale risici være defineret tydeligt for alle stadier af katastroferisikostyringscyklussen (vurdering, forebyggelse, beredskab og indsats). Der kan medtages en grafik for at visualisere den horisontale koordinering. Angiv også den myndighed, der fungerer som beredskabskontaktpunkt døgnet rundt på alle ugens dage på nationalt plan, og beskriv, hvordan denne rolle indordner sig i den overordnede ledelsesstruktur.

Medlemsstaterne bør forklare, hvordan disse roller og ansvarsområder håndhæves (f.eks. gennem lovgivning og/eller proceduremæssige fremgangsmåder), og hvad der gøres for at sikre en effektiv forvaltning (f.eks. for at undgå overlapninger og huller mellem ansvarsområder). Beskriv, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre samarbejde mellem disse kompetente myndigheder på forskellige stadier af katastroferisikostyringscyklussen (vurdering, forebyggelse, beredskab og indsats) og eventuelle erfaringer med fokus på styring af de centrale risici.

Når forvaltningen af de kompetente myndigheders roller og ansvarsområder kræver en tværsektoriel tilgang (eksempelvis integration af tilpasning til klimaændringer, S14), opfordres medlemsstaterne til at være opmærksomme på eksisterende EU-lovgivning og/eller politikker (se bilaget).

S11. De relevante interessenters roller

Anfør, om relevante interessenter informeres om og inddrages i processen(-erne) for katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici. Beskriv i givet fald hvordan.

Evnen til at styre risici afhænger i stigende grad af inddragelsen af og samarbejdet med forskellige offentlige og private interessenter, herunder katastrofehjælpsorganisationer, sundhedstjenester, brandvæsener, politistyrker, transport-, elektricitets- og kommunikationsoperatører, frivillige organisationer, borgere/frivillige, private jordejere, forsikringssektoren, akademiske og forskningsinstitutioner, væbnede styrker eller organisationer i andre medlemsstater (i forbindelse med tværnational katastroferisikostyring). I henhold til EU-lovgivningen indebærer forebyggelse og styring af katastroferisici »behov for at udførme og gennemføre risikostyringsforanstaltninger, der indebærer koordinationen af en lang række aktører«⁽²⁵⁾.

Angiv, om dette samarbejde er sikret i risikovurderingsprocessen(-erne) for identificerede centrale risici, procedurerne for planlægning af katastroferisikostyring og, hvor det er relevant, gennemførelsen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Beskriv i givet fald hvordan.

Hvis relevant: Angiv, hvordan offentlige og private interessenter underrettes, og hvordan informationsudvekslingen (herunder erfaringsudveksling og dataudveksling) foregår. Der kan henvises til svarene på S8.

S12. Procedurer og foranstaltninger på nationalt, subnationalt og lokalt niveau

Beskriv de fastlagte procedurer til sikring af et vertikalt samarbejde mellem de nationale, subnationale og lokale myndigheder, der er involveret i katastroferisikostyringsprocessen(-erne) i forbindelse med de identificerede centrale risici.

Medlemsstaterne bør gennemgå procedurerne og foranstaltningerne til sikring af en vertikal koordinering mellem de nationale, subnationale og lokale niveauer for de identificerede centrale risici.

I forbindelse med planlægningen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger skal der fastlægges procedurer, der kan bidrage til at mindske risikoen nationalt, subnationalt og lokalt. I henhold til betragtning 14 i afgørelse (EU) 2019/420⁽²⁶⁾ kan regionale og lokale myndigheder spille en afgørende forebyggende rolle. Desuden reagerer de sammen med deres frivillige som de første på en katastrofe. Medlemsstaterne opfordres derfor til at oplyse, hvilke former for samarbejde der er aftalt, herunder de beslutningsprocedurer, der bidrager til at fastlægge de prioriterede risici og regionale planer samt eventuelle finansielle ordninger for bistand.

⁽²⁵⁾ Betragtning 8 i afgørelse (EU) 2019/420 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽²⁶⁾ I betragtning 14 i afgørelse (EU) 2019/420 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU anføres det: »De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med katastrofe-forebyggelse og -styring er af stor betydning, og deres indsatskapaciteter skal inddrages i hensigtsmæssigt omfang i alle koordinerings- og indsættelsesaktiviteter (...)«.

Hvis relevant: Beskriv de foranstaltninger til katastroferisikostyring, der er indført for de identificerede centrale risici på forskellige forvaltningsniveauer. Dette kan illustreres ved en tabel, der viser de identificerede centrale risici.

S13. Procedurer og foranstaltninger på grænseoverskridende, interregionalt og internationalt niveau

Beskriv de procedurer, der er indført til sikring af et samarbejde på grænseoverskridende, interregionalt og internationalt niveau inden for katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici. Beskriv de foranstaltninger, der er truffet for at sikre katastroferisikostyring i forbindelse med de identificerede centrale risici.

Hvis relevant: Anfør, om politikkerne for katastroferisikostyring bliver udarbejdet på en måde, der tager hensyn til internationale forpligtelser, såsom Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030 og målene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

Under hensyntagen til det internationale samarbejde og den seneste revision af afgørelse nr. 1313/2013/EU om EU-civilbeskyttelsesmekanismen (navnlig betragtning 28 i afgørelse (EU) 2019/420 ⁽²⁷⁾) har dette afsnit til formål at undersøge, om og hvordan der sikres et engagement på tværs af grænserne, på interregionalt og internationalt plan.

Medlemsstaterne opfordres til at beskrive, om der eksisterer et grænseoverskridende ⁽²⁸⁾, interregionalt og internationalt samarbejde i fasen før eventuelle katastrofer, og i bekræftende fald hvilken form det antager (forebyggelse og beredskab) Forklar, hvordan dette samarbejde sikres (f.eks. aftalememoranda eller serviceleveranceaftaler). Angiv også, om der foregår en fælles gennemførelse af beredskabsforanstaltninger (herunder systemer til tidlig varsling eller fælles uddannelseskurser og øvelser) for at sikre en hurtig og effektiv katastrofeindsats, når de identificerede centrale risici bliver til virkelighed.

Når forvaltningen af forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltningerne kræver en tværsektoriel tilgang (eksempelvis integration af tilpasning til klimaændringer, S14), kan der henvises til den eksisterende EU-lovgivning (se bilaget).

Sendairammen ⁽²⁹⁾ som godkendt af FN's Generalforsamling er en frivillig ikkebindende aftale, hvorigennem de nationale regeringer har forpligtet sig til at forebygge nye og mindske eksisterende katastroferisici ved at begrænse eksponeringen og sårbarheden samtidig med at optrappe beredskabet, hvilket fører til en forbedret samlet modstandsdygtighed. De mål for bæredygtig udvikling ⁽³⁰⁾, som blev vedtaget i 2015 på et FN-topmøde, fastlægger 17 mål ⁽³¹⁾ for bæredygtig udvikling. Gennemførelsen af begge dagsordener forudsætter en solid ramme af indikatorer til overvågning af de fremskridt, der gøres for at mindske risikoen for katastrofer. Mere specifikt findes der 38 indikatorer til at følge fremskridtene med gennemførelsen af de syv mål i henhold til Sendairammen, og der er fastsat 17 mål og 169 delmål for opnåelsen af bæredygtig udvikling i henhold til målene for bæredygtig udvikling.

Kommissionen deltager i gennemførelsen af begge dagsordener og har udarbejdet handlingsplaner ⁽³²⁾ og oplæg ⁽³³⁾ til opfølgning på de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå disse mål. Hvis det er relevant, opfordres medlemsstaterne til at beskrive, hvordan deres politikker for katastroferisikostyring bidrager til at nå målene i disse to dagsordener.

S14. Fokus på foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer

Anfør, om der er etableret synergier mellem katastroforebyggelse og foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer på nationalt eller subnationalt plan (alt efter hvad der er relevant) i forbindelse med de identificerede centrale risici, der er forbundet med klimaændringer (S4). Beskriv i givet fald hvordan.

⁽²⁷⁾ I henhold til betragtning 28 i afgørelse (EU) 2019/420 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU »bør alle foranstaltninger være i overensstemmelse med og aktivt bidrage til at opfylde internationale forpligtelser som f.eks. Sendairammen for katastroferisikobegrænsning 2015-2030 (...) og FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling«.

⁽²⁸⁾ Forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger på tværs af grænserne kan henvises til S22.

⁽²⁹⁾ Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030: https://www.preventionweb.net/files/43291_sendairframeworkfordrren.pdf.

⁽³⁰⁾ Målene for bæredygtig udvikling: <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>.

⁽³¹⁾ De 17 mål for bæredygtig udvikling er: 1. Afskaf fattigdom, 2. Stop sult, 3. Sundhed og trivsel, 4. Kvalitetsuddannelse, 5. Ligestilling mellem kønnene, 6. Rent vand og sanitet, 7. Bæredygtig energi, 8. Anstændige jobs og økonomisk vækst, 9. Industri, innovation og infrastruktur, 10. Mindre ulighed, 11. Bæredygtige byer og lokalsamfund, 12. Ansvarligt forbrug og produktion, 13. Klimaindsats, 14. Livet i havet, 15. Livet på land, 16. Fred, retfærdighed og stærke institutioner, 17. Partnerskab for handling.

⁽³²⁾ Kommissionen, *Handlingsplan for Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030 — En katastroferisikobaseret tilgang til alle EU-politikker*, (SWD(2016) 205 final/2).

⁽³³⁾ Kommissionen, *Oplæg fra 2019, På vej mod et bæredygtigt Europa i 2030*. https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/rp_sustainable_europe_30-01_en_web.pdf.

I lyset af den seneste revision af lovgivningen om EU-civilbeskyttelsesmekanismen, herunder det faktum at »alle foranstaltninger [bør] være i overensstemmelse med og aktivt bidrage til at opfylde internationale forpligtelser som f.eks. (...) Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers (FN) rammekonvention om klimaændringer (...)«⁽³⁴⁾, er formålet med dette spørgsmål at undersøge, om og hvordan der sikres synergier mellem tilpasningen til klimaændringer og de nationale forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger.

Tilpasningen til klimaændringer kan støtte bestræbelserne på at forebygge klimarelaterede katastrofer. Omkostnings-effektive tilpasningsforanstaltninger kræver en god koordinering på forskellige planlægnings- og forvaltningsniveauer. I henhold til FN's rammekonvention om klimaændringer udgør de nationale tilpasningsstrategier og -planer det anbefalede instrument for tilpasningspolitikker og -tiltag. Medlemsstaterne opfordres til at henvise til sådanne strategier og beskrive, om og hvordan disse strategier indgår i planlægningen af nationale foranstaltninger til katastroferisikoforebyggelse og -beredskab eller omvendt. Hvis forvaltningen af forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltningerne kræver en tværsektoriel tilgang, kan der henvises til den eksisterende EU-lovgivning (se bilaget).

S15. Fokus på foranstaltninger til beskyttelse af kritisk infrastruktur

Anfør, om der er truffet foranstaltninger til at beskytte kritisk infrastruktur, der anses for at være relevant for videreførelsen af vitale samfundsmæssige funktioner.

I lyset af den seneste ændring af afgørelsen om EU-civilbeskyttelsesmekanismen, navnlig betragtning 8 i afgørelse (EU) 2019/420⁽³⁵⁾ og artikel 7, stk. 1, i direktivet om europæisk kritisk infrastruktur⁽³⁶⁾, er formålet med dette spørgsmål at undersøge, om og hvordan forebyggelses- og beredskabsforanstaltningerne til beskyttelse af kritisk infrastruktur gennemføres.

Medlemsstaterne opfordres til at oplyse, om der er indført en politik om kritisk infrastruktur. Angiv, om der er udarbejdet en liste over relevant national kritisk infrastruktur, som jævnligt revideres som led i denne politik, og om der er identificeret investeringsbehov i forbindelse med beskyttelsen af kritisk infrastruktur. Hvis forvaltningen af forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltningerne for kritisk infrastruktur kræver en tværsektoriel tilgang, kan der henvises til den eksisterende EU-lovgivning (se bilaget).

S16. Finansieringskilde(r)

Anfør, om budgettet giver mulighed for at anvende ressourcer på en fleksibel måde i tilfælde af et akut behov, og i hvilket omfang katastrofefondene fremmer forebyggende foranstaltninger.

Beskriv de anvendte finansieringskilder (f.eks. nationale, subnationale, offentlige, private, herunder forsikrings-, EU- og andre internationale kilder) for at træffe prioriterede foranstaltninger inden for katastroferisikostyring ved vurderingen, forebyggelsen, beredskabet og indsatsen knyttet til de identificerede centrale risici.

De forskellige former for finansiel støtte, som EU stiller til rådighed for forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, bør i givet fald nævnes. Dette omfatter bl.a. støtte inden for rammerne af samhørighedspolitikken, den fælles landbrugspolitik, LIFE-programmet⁽³⁷⁾, Fonden for Intern Sikkerhed⁽³⁸⁾, Horisont 2020⁽³⁹⁾, tilskud til forebyggelse og beredskab inden for rammerne af EU-civilbeskyttelsesmekanisme til flere lande og de nyligt indførte direkte tilskud. EU's støtteprogram for strukturreformer⁽⁴⁰⁾ kan også anvendes til kapacitetsopbygning og udvikling af politiske rammer og instrumenter.

Der bør hurtigt stilles økonomiske midler til rådighed i tilfælde af nødsituationer som identificeret i forbindelse med risikovurderingen og -planlægningen. Beskriv, hvordan budgetmæssige og juridiske spørgsmål, hvad angår den fleksible tildeling af ressourcer, behandles i gennemførelsesprocessen (hvilke forvaltningsmyndigheder er involveret), og angiv, om der er planer om at dele den finansielle byrde (adgang til EU- eller international finansiering). Forvaltningsstrukturen for finansieringskilderne kan illustreres ved hjælp af en grafik.

Angiv også, om der er planer om eller er indgået aftaler med interessenter (herunder fra den private sektor, forsikringsbranchen) til dækning af disse omkostninger. Angiv, om der findes nationale katastrofefonde eller -ordninger (f.eks. nødfonde, finansielle risikooverførselsmekanismer), og om de er knyttet til konsekvenserne af klimaændringer, hvis det er relevant.

⁽³⁴⁾ Betragtning 28 i afgørelse (EU) 2019/420 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽³⁵⁾ Betragtning 8 i afgørelse (EU) 2019/420 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽³⁶⁾ Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

⁽³⁷⁾ LIFE: <https://ec.europa.eu/easme/en/life>.

⁽³⁸⁾ Fonden for Intern Sikkerhed: https://ec.europa.eu/home-affairs/financing/fundings/security-and-safeguarding-liberties/internal-security-fund-police_en.

⁽³⁹⁾ Horisont 2020: <https://ec.europa.eu/programmes/horizon2020/en/h2020-section/secure-societies-%E2%80%93-protecting-freedom-and-security-europe-and-its-citizens>.

⁽⁴⁰⁾ EU's støtteprogram for strukturreformer: https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/funding-opportunities/funding-programmes/overview-funding-programmes/structural-reform-support-programme-srsp_en.

S17. Infrastruktur, aktiver og udstyr

Angiv, hvad der gøres for at sikre, at der er tilstrækkelige aktiver til rådighed til at afbøde konsekvenserne af katastrofer og reagere hurtigt på katastrofer, der er forbundet med de identificerede centrale risici.

Redegør for kapaciteten til at sikre, at der findes passende infrastruktur, aktiver og udstyr til at afbøde konsekvenserne af katastrofer og reagere hurtigt på katastrofer. Angiv, om der findes procedurer for at sikre ajourførte aktiver i »god orden« (eksempelvis gennem regelmæssig vedligeholdelse eller en fortegnelse over aktiver) for de identificerede centrale risici.

Hvis relevant: Angiv endvidere, om der udvikles beredskabs- og indsatskapaciteter til imødegåelse af individuelle risici, eller om de er under udvikling — uanset risikoen — for primært at reagere på konsekvenserne af sådanne risici (f.eks. eftersøgning og redning, evakuering, beskyttelse og hospitalsindlæggelse af tilskadede og syge personer).

S18. Fokus på indsamling af og procedurer for data om katastrofetab

Anfør, om der er indført et system til indsamling af data om katastrofetab. Beskriv, hvordan dataene vedrørende de identificerede centrale risici indsamles.

Det er vigtigt med data og statistikker for at kunne forstå konsekvenserne af og omkostningerne forbundet med katastrofer. Der kan gøres brug af en systematisk dataindsamling og -analyse som input til de politiske beslutninger, der træffes for at mindske risikoen for katastrofer og opbygge modstandsdygtigheden. Katastrofetabsdatabaser gør det muligt for de katastroferisikoansvarlige at undersøge mønstre og tendenser i forbindelse med katastroferisici på grundlag af tidligere hændelser. Ved at forstå disse mønstre og tendenser bliver det nemmere at forudsige fremtidige tab som følge af omfattende hændelser (hyppige hændelser) og at forstå, hvorvidt katastroferisikostyringen er effektiv, hvad angår begrænsningen af denne type risici. På europæisk plan er Det Fælles Forskningscenter begyndt at udvikle risikodataknudepunktet (Risk Data Hub) ⁽⁴¹⁾. De metoder, der anvendes til at indsamle data for katastroferelaterede datasæt, varierer, og det samme gælder dataenes geografiske udbredelse og opløsning. På internationalt plan er en lignende indsats under udvikling i forbindelse med overvågningen af gennemførelsen af Sendairammen ⁽⁴²⁾.

Angiv, hvilke metoder der er ved at blive udviklet til at indberette skader (herunder tab af menneskeliv), og hvorvidt dataene indsamles efter risiko- eller katastrofetabstype (økonomisk, menneskelig, andet). Angiv følgende: hvorvidt disse data deles med interessenter og borgere, hvorvidt interessenter bidrager til indberetningen af skaden og/eller til at anslå omkostningerne, hvorvidt skaden dokumenteres og lagres regelmæssigt eller lejlighedsvis, hvilken periode der er dækket, og hvorvidt disse rapporter gøres tilgængelige for offentligheden.

Hvis forvaltningen af katastrofetabsdata kræver en tværsektoriel tilgang, herunder krav i henhold til Inspire-direktivet ⁽⁴³⁾, kan der henvises til den eksisterende EU-lovgivning (se bilaget).

S19. Fokus på udstyr til og procedurer for systemer til tidlig varsling

Beskriv de systemer, der er indført til tidlig påvisning af farer og overvågning af de identificerede centrale risici. Anfør, om systemet omfatter prognosemetoder.

Tidlig varsling er et vigtigt led i katastrofeforebyggelsen. Tidlig varsling henviser til den systematiske indsamling og analyse af information med henblik på at foregribe og identificere nye eller tilbagevendende risici. Medlemsstaterne opfordres til at beskrive de systemer, der anvendes til tidlig opdagelse og overvågning af de identificerede centrale risici, og anføre, om sådanne systemer omfatter prognosemetoder.

⁽⁴¹⁾ Risk Data Hub: <https://drmkc.jrc.ec.europa.eu/risk-data-hub>.

⁽⁴²⁾ <https://sendaimonitor.unisdr.org/>.

⁽⁴³⁾ Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire), EUT L 108 af 25.4.2007.

Der findes flere systemer til tidlig varslings på både globalt (f.eks. det globale katastrofevarslings- og koordineringssystem ⁽⁴⁴⁾) og europæisk plan. Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten ⁽⁴⁵⁾ leverer informationer til nødberedskabet i forbindelse med forskellige typer katastrofer, herunder meteorologiske risici, geofysiske risici, tilsigtede og utilsigtede menneskeskabte katastrofer og andre humanitære katastrofer. Informationen kan også bruges i forbindelse med forebyggelses-, beredskabs- og genopretningsaktiviteter. Disse omfatter det europæiske informationssystem for skovbrande (EFFIS) ⁽⁴⁶⁾, det europæiske oversvømmelsesvarslingssystem (EFAS) ⁽⁴⁷⁾ og Det Europæiske Tørkeobservatorium (EDO) ⁽⁴⁸⁾. Senest har fællesskabssystemet for udveksling af presserende radiologiske informationer (ECURIE) ⁽⁴⁹⁾ givet mulighed for hurtig underretning og udveksling af information i tilfælde af radiologiske og nukleare nødsituationer.

Medlemsstaterne opfordres til at oplyse, om de nationale systemer til tidlig varslings er forbundet med de systemer til tidlig varslings, der findes på europæisk og globalt plan, og i bekræftende fald hvordan. Angiv endvidere, om og i givet fald hvordan de meteorologiske og seismiske overvågningsafdelinger, både nationale og regionale (i givet fald), og de centrale nationale enheder eller akademiske institutioner, der løbende sporer katastrofer, er forbundet med hinanden. Der kan henvises til svarene på S18.

Hvis forvaltningen af forebyggelses-, beredskabs- og indsatsforanstaltningerne for tidlig varslings kræver en tværsektoriel tilgang (f.eks. systemer til tidlig varslings for grænseoverskridende sundhedstrusler ⁽⁵⁰⁾, oversvømmelsesdirektivet ⁽⁵¹⁾), kan der henvises til den eksisterende EU-lovgivning (se bilaget).

S20. Risikoinformation og -formidling for at øge offentlighedens bevidsthed

Angiv, hvordan offentligheden oplyses om, hvad der skal gøres for at imødegå risici. Anfør eksempelvis, hvorvidt der er iværksat en strategi til at informere offentligheden og øge bevidstheden. Anfør, om og hvordan målgrupperne inddrages i definitionen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltningerne og i gennemførelsen af risikoinformations- og -formidlingsaktiviteterne.

Borgerne bør inddrages i gennemførelsen af forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger inden for to prioriterede områder: undervisning i risici og offentlighedens bevidsthed og information, herunder korrekt fortolkning af advarselssignaler og passende foranstaltninger til at mindske sårbarhed og eksponering og beskyttelse af sig selv. »Fremskridt med at øge den offentlige bevidsthed om og beredskab over for katastrofer: målt efter EU-borgernes kendskab til risiciene i deres region« ⁽⁵²⁾ er en indikator til brug i forbindelse med overvågning, evaluering og gennemgang af gennemførelsen af afgørelse nr. 1313/2013/EU.

Styringen af komplekse risici kræver effektive informations- og formidlingssystemer til gennemførelse af forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, således at der kan tages hensyn til enkelte lokalsamfunds behov og de særlige behov hos meget sårbare grupper (herunder grupper med forskellig kulturel, social eller uddannelsesmæssig baggrund). Massemedierne (radio, tv), alternative medier og oplysningskampagner kan være effektive til at øge offentlighedens bevidsthed om risici.

Medlemsstaterne opfordres til at oplyse, om der findes regler og procedurer til at sikre udvekslingen af information, kommunikation med og uddannelse af politiske beslutningstagere, relevante interessenter, borgere, herunder specifikke sårbare grupper, med henblik på at øge offentlighedens bevidsthed om de centrale risici gennem forskellige medier (f.eks. sociale medier osv.). Der kan henvises til svarene på S9. Angiv endvidere, hvordan borgerne informeres før, under og efter en katastrofe, og om der er udviklet god praksis.

Et system til »tidlig varslings« skal levere rettidige og effektive oplysninger for at afbødekonskvenserne af en katastrofe for befolkningen. Advarsler og signaler til offentligheden skal være effektive. Beskriv, hvad der gøres for at sikre, at de udsatte lokalsamfund forstår tidlige advarselssignaler, og at de er opmærksomme på de skridt, de skal tage for at beskytte sig selv. I højrisikoområder bør der gennemføres regelmæssige øvelser for at sikre en konstant beredskabstilstand. Beskriv de relevante indførte foranstaltninger.

⁽⁴⁴⁾ Det globale katastrofevarslings- og koordineringssystem: <http://www.gdacs.org>.

⁽⁴⁵⁾ Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten: <https://emergency.copernicus.eu/>.

⁽⁴⁶⁾ Det europæiske informationssystem for skovbrande: http://effis.jrc.ec.europa.eu/static/effis_current_situation/public/index.html.

⁽⁴⁷⁾ Det europæiske oversvømmelsesvarslingssystem: <https://www.efas.eu>.

⁽⁴⁸⁾ Det Europæiske Tørkeobservatorium <http://edo.jrc.ec.europa.eu/edo2/php/index.php?id=1000>.

⁽⁴⁹⁾ Platformen (<https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/european-radiological-data-exchange-platform>) har hovedsagelig til formål at underrette og informere de kompetente myndigheder og offentligheden i den tidlige fase af en omfattende ulykke med udslip af radioaktivitet til atmosfæren så tidligt og fyldestgørende som muligt.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 8, stk. 1, i afgørelse nr. 1082/2013/EU.

⁽⁵¹⁾ Artikel 7, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EØS-relevant tekst), EUT L 288 af 6.11.2007.

⁽⁵²⁾ Artikel 3, stk. 2, litra d), i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

Del III. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser, og, hvor det er relevant, risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser

3.1. Indledning

Der er planlagt og gennemført forskellige forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til styring og begrænsning af de risici, der blev identificeret ved den nationale eller relevante subnationale risikovurdering. Da risiciene ikke stopper ved grænserne, er den grænseoverskridende katastroferisikostyring af afgørende betydning for at øge modstandsdygtigheden i hele Europa.

Beskrivelserne af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til imødegåelse af de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser bør ikke begrænses til de foranstaltninger, der er gennemført og planlagt af civilbeskyttelsesmyndighederne. De prioriterede foranstaltninger, der er gennemført og planlagt af andre relevante tjenester eller organer, bør ligeledes tages i betragtning. De beskrevne foranstaltninger bør desuden ikke være begrænset til dem, der følger af samarbejdet mellem landene (»grænseoverskridende foranstaltninger«). De bør snarere omfatte prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger, der er gennemført og planlagt for at imødegå risikoen som helhed.

Beskrivelserne af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger bør også omfatte risici med stor sandsynlighed og store konsekvenser. Hvor det er hensigtsmæssigt, opfordres medlemsstaterne til at udveksle information om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for disse risici.

3.2. Vejledning i besvarelse af skabelonens spørgsmål 21 til 24 (del III)

Medlemsstaterne bør vælge, hvad de anser for at være centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser blandt dem, der er identificeret i del I (Risikovurdering). Alt efter den pågældende tilgang kan centrale risici defineres som risici med en høj sandsynlighed og store konsekvenser. Ovenstående kan også fortolkes som de centrale risici, der vurderes at have en konsekvens og en sandsynlighed, der kan anses for at være »uacceptabel« og bør prioriteres med hensyn til risikobehandling. For visse medlemsstaters vedkommende kan nogle af de centrale risici derfor være »uacceptable«, hvis de vurderes at have »store konsekvenser«, selv om sandsynligheden er lav. Nærværende vejledning foreskriver ikke, hvordan medlemsstaterne bør fortolke begrebet »central risiko«, eller hvordan de skal forholde sig til prioriteringen.

Angiv i overensstemmelse med rapporteringskravene i artikel 6, stk. 1, litra d), hvilke af disse centrale risici der potentielt har grænseoverskridende konsekvenser. Tag følgende i betragtning:

- konsekvenser som følge af risici, der er opstået i et naboland eller nabolande
- konsekvenser, som har konsekvenser for et naboland eller nabolande
- konsekvenser, som påvirker to eller flere lande på samme tid.

S21. Centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser

Anfør de centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser.

Der er her tale om de risici, som der skal indberettes prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for på grundlag af S 3.1 i del I (Risikovurdering).

S22. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

De prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger kan identificeres ud fra de forventede positive virkninger, de har eller får med hensyn til risikoreduktion (hvor effektive de er). Prioriterede foranstaltninger kan også være de foranstaltninger, der er mest presserende med hensyn til at imødegå en bestemt risiko. De kan forstås som »flagskibsforanstaltninger«. Undertiden kan de være truffet efter en særlig alvorlig katastrofe. Hvordan er de »prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger« blevet defineret i denne sammenhæng?

Forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger kan være enten strukturelle eller ikke-strukturelle:

- **strukturforanstaltninger:** Strukturforanstaltninger er enhver fysisk konstruktion med henblik på at mindske eller undgå mulige konsekvenser af farer eller anvendelse af ingeniørteknikker eller teknologi til at opnå modstandsdygtighed over for farer og modstandsdygtighed i strukturer eller systemer. ⁽³⁾ Disse kan omfatte flytning af befolkningen, ændring af det naturlige miljø, når det er berettiget (f.eks. skråninger), naturbaserede løsninger (f.eks. naturlige vandbindingsforanstaltninger) eller skovforvaltningspraksis (f.eks. omlægning af skove, brandbælter, kontrolleret afbrænding)

⁽³⁾ De Forenede Nationers Generalforsamling (2016). *Report of the open-ended intergovernmental expert working group on indicators and terminology relating to disaster risk reduction.*

- **ikke-strukturelle foranstaltninger:** Ikke-strukturelle foranstaltninger er foranstaltninger, der ikke involverer fysiske konstruktioner, og som gør brug af viden, praksis eller aftaler til nedbringelse af katastroferisici og -konsekvenser, navnlig gennem politikker og love, offentlighedens bevidsthed, uddannelse og undervisning. ⁽⁵⁴⁾

Foranstaltningerne kan enten være gennemførte eller planlagte foranstaltninger:

- **Gennemførte foranstaltninger** henviser til igangværende foranstaltninger, som i øjeblikket reducerer katastroferisikoen (eller sigter mod dette).
- **Planlagte foranstaltninger** er foranstaltninger, der helt sikkert bliver gennemført, enten fordi der allerede er blevet sikret midler hertil, eller fordi de indgår i en godkendt og bindende plan eller strategi. Hvis det er relevant, kan disse sammenholdes med (men bør adskilles fra) foranstaltninger, der ideelt set bør træffes for at mindske risikoen (men som endnu ikke er planlagte).

For nogle risici rapporterer medlemsstaterne allerede om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger inden for rammerne af forskellige EU-love og -politikker. Hvis der i EU's lovgivning eller politikker allerede stilles krav om rapportering om prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for denne risiko, henvises der til de eventuelle rapporter, der allerede er sendt til Kommissionen (se bilaget). Der henvises kun til dokumenter, der omfatter både forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger — hvis et af (eller begge) elementerne mangler, bør de medtages under spørgsmål 22.1 eller 22.2.

S22.1. Prioriterede forebyggelsesforanstaltninger

Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede forebyggelsesforanstaltninger.

Beskriv som led heri både de strukturelle og ikke-strukturelle foranstaltninger, alt efter hvad der er relevant (se forklaringerne ovenfor).

Angiv, hvor det er relevant, følgende for de prioriterede forebyggelsesforanstaltninger:

- de ansvarlige myndigheder/institutioner
- tidsrammen for gennemførelsen
- finansieringskilde(r).

Ovenstående elementer kan om nødvendigt samles for flere foranstaltninger.

Forebyggelsesforanstaltninger er foranstaltninger, der mindsker menneskers og aktivers eksponering og sårbarhed over for en bestemt fare eller farer. Herved forhindrer de en katastrofe. I afgørelse nr. 1313/2013/EU defineres forebyggelse som: »enhver foranstaltning, der har til formål at mindske risici eller afbøde skadevirkningerne af en katastrofe for mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv« ⁽⁵⁵⁾.

Eksempler på forebyggelsesforanstaltninger omfatter dæmninger eller diger, der eliminerer oversvømmelsesrisici, arealanvendelsesforskrifter, der forbyder bebyggelse i højrisikozoner, seismisk projektering, der sikrer en kritisk bygnings overlevelse og funktion ved et sandsynligt jordskælv og immunisering mod sygdomme, der kan forebygges med vaccine ⁽⁵⁶⁾.

S22.2. Prioriterede beredskabsforanstaltninger

Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede beredskabsforanstaltninger.

Inkluder både de strukturelle og ikke-strukturelle foranstaltninger, alt efter hvad der er relevant (se forklaringerne ovenfor).

Angiv, hvor det er relevant, følgende for de prioriterede beredskabsforanstaltninger:

- de ansvarlige myndigheder/institutioner
- tidsrammen for gennemførelsen
- finansieringskilde(r).

Ovenstående elementer kan om nødvendigt samles for flere foranstaltninger.

⁽⁵⁴⁾ *Ibidem.*

⁽⁵⁵⁾ Artikel 4, stk. 4, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

⁽⁵⁶⁾ De Forenede Nationers Generalforsamling (2016). *Report of the open-ended intergovernmental expert working group on indicators and terminology relating to disaster risk reduction.*

Beredskabsforanstaltningerne er udformet med henblik på at opbygge den kapacitet, der er nødvendig for effektivt at kunne styre alle typer nødsituationer. I afgørelse nr. 1313/2013/EU defineres beredskab som: »en tilstand, hvor menneskelige og materielle ressourcer, strukturer, fællesskaber og organisationer som resultat af tiltag, der er iværksat i forvejen, står klar og er i stand til at sikre en effektiv og hurtig indsats i en katastrofesituation«⁽⁵⁷⁾.

Beredskabsforanstaltninger kan forstås som omfattende elementer af kriseberedskab/katastrofestyring, men bør ikke begrænses til kriseberedskab/katastrofestyring alene. For eksempel anses systemer til tidlig varsling samt uddannelse og øvelser for at være beredskabsforanstaltninger, selv om de også anvendes og er iværksat mellem nødsituationer.

Inkluder i givet fald information om flere grænseoverskridende risici ved at kopiere ovenstående spørgsmål.

Hvis relevant:

S23. Risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser

Anfør eventuelle risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser.

På grundlag af de risici, der er identificeret i del I (Risikovurdering), bør medlemsstaterne, hvor det er relevant, identificere risici, som for dem udgør risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser. Hvis der anvendes en risikomatrix, findes de i øverste venstre hjørne (lav sandsynlighed og store konsekvenser). Bemærk også, at risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser ikke nødvendigvis falder ind under »centrale risici«. Medlemsstaterne opfordres dog til, hvor det er relevant, at identificere risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser og beskrive forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for at imødegå disse risici.

S24. Prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger

Se forklaringen under spørgsmål 22.

Hvis en særlig lav sandsynlighed og store konsekvenser også kan klassificeres som en central risiko med grænseoverskridende konsekvenser, skal de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger kun indberettes én gang med en krydshenvisning.

For nogle risici rapporterer medlemsstaterne allerede om forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger inden for rammerne af anden EU-lovgivning og -politikker. Hvis der i EU's lovgivning eller politikker allerede stilles krav om rapportering om prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger for denne risiko, kan der henvises til de eksisterende rapporter (se bilaget).

Der henvises kun til dokumenter, der omfatter både forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger — hvis et af (eller begge) elementerne mangler, bør de medtages under spørgsmål 24.1 og/eller 24.2.

S24.1. Prioriterede forebyggelsesforanstaltninger

Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede forebyggelsesforanstaltninger.

Se forklaringen under spørgsmål 22.1.

S24.2. Prioriterede beredskabsforanstaltninger

Beskriv de eksisterende og eventuelle planlagte prioriterede beredskabsforanstaltninger.

Se forklaringen under spørgsmål 22.2.

Såfremt der i henhold til EU-lovgivningen eller -politikkerne allerede bliver stillet krav om rapportering af de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger til håndtering af denne risiko, henvises der blot til de pågældende rapporter, der allerede er sendt til Kommissionen.

Inkluder i givet fald information om flere risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser ved at kopiere ovenstående spørgsmål.

⁽⁵⁷⁾ Artikel 4, stk. 3, i afgørelse nr. 1313/2013/EU.

BILAG

Ikke-udtømmende liste over risici, der er relevante i henhold til EU's lovgivning og/eller politikker**Beskyttelse af kritisk infrastruktur**

Rådets direktiv 2008/114/EF om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EØS-relevant tekst) (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 35).

Yderligere link: Kritisk infrastruktur

Tørke, vandforurening

Direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1). Konsolideret udgave

Yderligere links:

Gennemførelsesrapporter og vandområdeplaner

Vandknaphed og tørke i EU

Oversvømmelser

Direktiv 2007/60/EF om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser (EØS-relevant tekst) (EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27). Konsolideret udgave

Meddelelse om vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet: Indsats for at opnå »god tilstand« for EU's vandressourcer og mindske risiciene for oversvømmelser, COM/2015/120 final

Yderligere links: Gennemførelsesrapporter og planer for styring af oversvømmelsesrisiko

Skovstrategi

En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor, COM(2013) 659 final

Yderligere links: EU's skove og skovrelaterede politikker

Udvikling af landdistrikterne 2014-2020: landespecifikke dokumenter

Geologiske risici

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF. Konsolideret udgave

Yderligere links: Eurokodekser

Sundhedsrisici

Afgørelse nr. 1082/2013/EU om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1). Konsolideret udgave.

Yderligere links:

Vurdering af risici for folkesundheden; Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet ⁽¹⁾

Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme ⁽²⁾

Dyre- og plantesygdom

Forordning (EU) 2016/429 om overførbare dyresygdomme (EØS-relevant tekst). Konsolideret udgave

Direktiv 2005/65/EF om bedre havnesikring (EØS-relevant tekst). Konsolideret udgave

Foranstaltninger til bekæmpelse af:

— klassisk svinepest Rådets direktiv 2001/89/EF. Konsolideret udgave

— afrikansk svinepest Rådets direktiv 2002/60/EF. Konsolideret udgave

⁽¹⁾ I tilfælde af en alvorlig grænseoverskridende sundhedstrussel, der er omfattet af dens mandat

⁽²⁾ Hvis truslen er af a) biologisk oprindelse og består af overførbare sygdomme eller antimikrobiel resistens og infektionssygdom erhvervet gennem kontakt med sundhedsvæsenet eller b) trusler af ukendt oprindelse.

- hestepest Rådets direktiv 92/35/EØF. Konsolideret udgave.
  - mund- og klovesyge Rådets direktiv 2003/85/EF. Konsolideret udgave.
- Yderligere links: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

Risici for industriulykker

Direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EØS-relevant tekst).

Yderligere links:

Politik for industriulykker

Rapport om anvendelsen i medlemsstaterne af direktiv 96/82/EF

Kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare sikkerhedsrisici

Rådets beslutning (87/600/Euratom) om en fællesskabsordning for hurtig udveksling af information i tilfælde af strålingsfare

Handlingsplan med henblik på at styrke beredskabet over for kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare sikkerhedsrisici COM/2017/0610 final

Yderligere link:

Politik om sikring af farligt gods

Fællesskabssystemet for udveksling af presserende radiologiske informationer (ECURIE)

Nuklear og radiologisk risiko

Rådets direktiv 2014/87/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed

Rådets direktiv 2013/59/Euratom om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling. Konsolideret udgave

Energiforsyningsikkerhed — elektricitet

Kommissionens forordning (EU) 2017/2196 om fastsættelse af en netregel for nødsituationer og systemgenoprettelse (EØS-relevant tekst)

Forordning (EU) 2019/941 om risikoberedskab i elsektoren (EØS-relevant tekst)

Gennemgang af gældende nationale regler og praksis med hensyn til risikoberedskab i forbindelse med elforsyningsikkerhed

Yderligere links:

Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Det Europæiske Net af Transmissionssystemoperatører på Elområdet (ENTSO-E)

Energiforsyningsikkerhed — gas

Forordning (EU) 2017/1938 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden (EØS-relevant tekst)

Direktiv (EU) 2016/1148 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen

Yderligere links: Forebyggende handlingsplaner og nødplaner — 2019

Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Det Europæiske Net af Transmissionssystemoperatører på Gasområdet (ENTSOG)

Offshore olie- og gassikkerhed

Direktiv 2013/30/EU om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66)

Yderligere links: Vurdering og gennemgang af konsekvenser

Maritim strategi

Handlingsplan for Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed

Direktiv 2014/89/EU om rammerne for maritim fysisk planlægning

Yderligere links: Oversigt over maritim fysisk planlægning

Sikkerhedsrelaterede risici

Meddelelse om gennemførelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed for at bekæmpe terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion, COM(2016) 230 final

Fælles ramme for imødegåelse af hybride trusler — Den Europæiske Unions indsats, JOIN/2016/018 final

Handlingsplan til støtte for beskyttelsen af offentlige steder, COM/2017/0612 final

Yderligere links:

Europæisk sikkerhedsdagsorden

Rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa (TE-SAT 2018)

Agentur: Europol

Cybersikkerhed

Modstandsdygtighed, afskrækkelse og forsvar: opbygning af en stærk cybersikkerhed for EU, JOIN/2017/0450 final

To lovgivningsforslag med henblik på at forbedre den grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale:

- Forslag til forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager, COM/2018/225 final
- Forslag til et direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, COM/2018/226 final

Cybersikkerhed i energisektoren

Kommissionens henstilling (EU) 2019/553 om cybersikkerhed i energisektoren (meddelt under dokument

Kommissionens konsekvensanalyse (SWD/2018/403 final) om oprettelse af det europæiske industri-, teknologi- og forskningskompetencecenter for cybersikkerhed og netværket af nationale koordinationscentre

Yderligere links: Rapport: Henstillinger om gennemførelse af sektorspecifikke regler for cybersikkerhed, 2019

Ikke-udtømmende liste over tværgående områder af fælles interesse i EU's lovgivning og/eller politikker

Kulturarv

På vej mod en integreret tilgang til kulturarv i Europa, COM/2014/0477 final

En ny europæisk kulturdagsorden, COM/2018/267 final

Den europæiske handlingsplan for kulturarv, SWD(2018) 491 final

Yderligere links: Beskyttelse af kulturarven mod naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer. En komparativ analyse af risikostyringen i EU

Naturområder og levesteder

Direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmets indvirkning på miljøet

Rapport om visse planer og programmets indvirkning på miljøet

Direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EØS-relevant tekst). Konsolideret udgave

Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter Konsolideret udgave

Yderligere links: Økosystemfunktioner

Tilpasning til klimaændringer

Forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen

En EU-strategi for tilpasning til klimaændringer, COM/2013/0216 final

Rapport om gennemførelsen af EU-strategien for tilpasning til klimaændringer, COM/2018/738 final

Yderligere links:

Nationale energi- og klimaplaner

Landeprofiler

Resultattavle for tilpasningsberedskab

Tilpasningsstrategi — evalueringsproces

PESETA-projektet

Natura 2000-netværket bestående af beskyttede områder og den strenge artsbeskyttelsesordning

Miljøansvar

Direktiv 2004/35/EF om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143, 30.4.2004, p. 56). Konsolideret udgave

Yderligere link: Miljøansvar

Grøn infrastruktur

Grøn infrastruktur — Styrkelse af Europas naturkapital, COM/2013/0249 final

Yderligere links:

EU's strategi for grøn infrastruktur

Økosystemtjenester og grøn infrastruktur

Kortlægning og vurdering af økosystemer og økosystemtjenester

Migration

Rådets forordning (EU) 2016/369 om ydelse af nødhjælp i Unionen (EUT L 70 af 16.3.2016, s. 1)

Yderligere links: Statusrapport om gennemførelsen af den europæiske dagsorden for migration, COM/2019/126 final

Dataforvaltning

Direktiv 2007/2/EF om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1)

Yderligere links:

Inspire-videnbasen

Dataspecifikation for områder med naturlige risici
